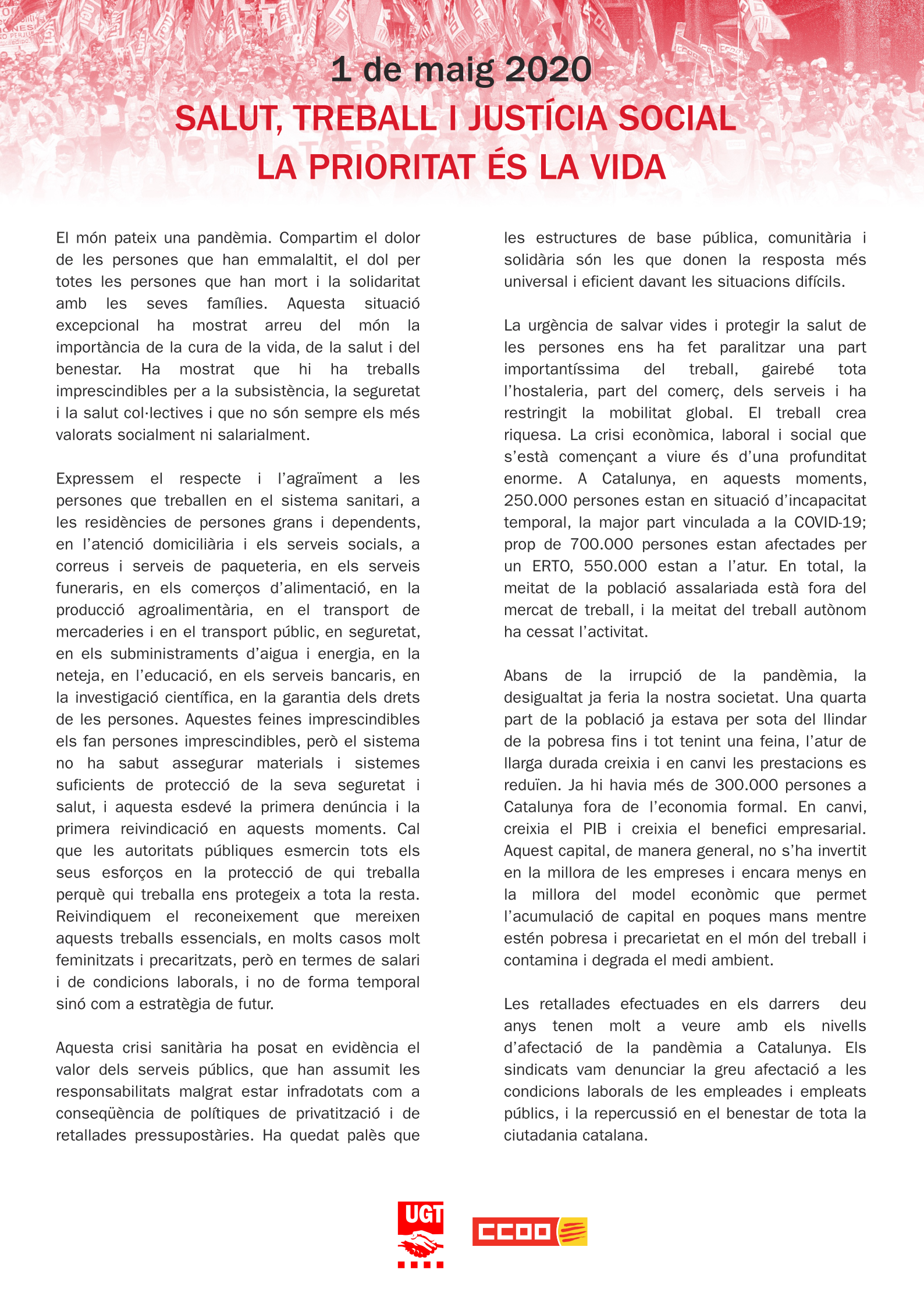

1 de maig 2020

SALUT, TREBALL I JUSTÍCIA SOCIAL **LA PRIORITAT ÉS LA VIDA**

El món pateix una pandèmia. Compartim el dolor de les persones que han emmalaltit, el dol per totes les persones que han mort i la solidaritat amb les seves famílies. Aquesta situació excepcional ha mostrat arreu del món la importància de la cura de la vida, de la salut i del benestar. Ha mostrat que hi ha treballs imprescindibles per a la subsistència, la seguretat i la salut col·lectives i que no són sempre els més valorats socialment ni salarialment.

Expressem el respecte i l'agraïment a les persones que treballen en el sistema sanitari, a les residències de persones grans i dependents, en l'atenció domiciliària i els serveis socials, a correus i serveis de paqueteria, en els serveis funeraris, en els comerços d'alimentació, en la producció agroalimentària, en el transport de mercaderies i en el transport públic, en seguretat, en els subministraments d'aigua i energia, en la neteja, en l'educació, en els serveis bancaris, en la investigació científica, en la garantia dels drets de les persones. Aquestes feines imprescindibles els fan persones imprescindibles, però el sistema no ha sabut assegurar materials i sistemes suficients de protecció de la seva seguretat i salut, i aquesta esdevé la primera denúncia i la primera reivindicació en aquests moments. Cal que les autoritats públiques esmercin tots els seus esforços en la protecció de qui treballa perquè qui treballa ens protegeix a tota la resta. Reivindiquem el reconeixement que mereixen aquests treballs essencials, en molts casos molt feminitzats i precaritzats, però en termes de salari i de condicions laborals, i no de forma temporal sinó com a estratègia de futur.

Aquesta crisi sanitària ha posat en evidència el valor dels serveis públics, que han assumit les responsabilitats malgrat estar infradotats com a conseqüència de polítiques de privatització i de retallades pressupostàries. Ha quedat palès que

les estructures de base pública, comunitària i solidària són les que donen la resposta més universal i eficient davant les situacions difícils.

La urgència de salvar vides i protegir la salut de les persones ens ha fet paraitzar una part importantíssima del treball, gairebé tota l'hostaleria, part del comerç, dels serveis i ha restringit la mobilitat global. El treball crea riquesa. La crisi econòmica, laboral i social que s'està començant a viure és d'una profunditat enorme. A Catalunya, en aquests moments, 250.000 persones estan en situació d'incapacitat temporal, la major part vinculada a la COVID-19; prop de 700.000 persones estan afectades per un ERTD, 550.000 estan a l'atur. En total, la meitat de la població assalariada està fora del mercat de treball, i la meitat del treball autònom ha cessat l'activitat.

Abans de la irrupció de la pandèmia, la desigualtat ja feria la nostra societat. Una quarta part de la població ja estava per sota del llindar de la pobresa fins i tot tenint una feina, l'atur de llarga durada creixia i en canvi les prestacions es reduïen. Ja hi havia més de 300.000 persones a Catalunya fora de l'economia formal. En canvi, creixia el PIB i creixia el benefici empresarial. Aquest capital, de manera general, no s'ha invertit en la millora de les empreses i encara menys en la millora del model econòmic que permet l'acumulació de capital en poques mans mentre estàn pobresa i precarietat en el món del treball i contamina i degrada el medi ambient.

Les retallades efectuades en els darrers deu anys tenen molt a veure amb els nivells d'afectació de la pandèmia a Catalunya. Els sindicats vam denunciar la greu afectació a les condicions laborals de les empleades i empleats públics, i la repercussió en el benestar de tota la ciutadania catalana.

L'única manera d'afrontar amb èxit aquesta situació és a partir de responsabilitats compartides i clares, amb sentit de la realitat immediata i, alhora, amb perspectiva a mitjà i a llarg termini. No és moment de fer prevaldre interessos partidistes ni egoistes que acabarien perjudicant tothom. Per això, els dos sindicats majoritaris de Catalunya proposem la constitució d'una taula de diàleg social amb les patronals més representatives i el govern de la Generalitat de Catalunya, perquè es puguin aprovar mesures immediates per afrontar aquesta situació excepcional de forma solidària i cooperativa.

- Cal reforçar mesures preventives a les empreses de serveis essencials i en aquelles on gradualment es reprengui l'activitat.
- És necessari acordar mesures per a la suficiència i dignitat dels serveis sanitaris públics, sociosanitaris i residencials perquè puguin fer front a les emergències de cada dia.
- És urgent establir prestacions i rendes socials per garantir els ingressos a totes les treballadores i treballadors, també del treball autònom, i mecanismes de gestió més eficients pel cobrament efectiu. Cal ampliar la renda garantida de ciutadania perquè cobreixi totes les persones que la necessiten.
- S'han d'establir mesures i ajuts perquè les treballadores i treballadors puguin fer-se càrrec de filles i fills mentre els serveis educatius estiguin tancats, en especial per a famílies monomarentals.
- S'han d'establir mesures i ajuts perquè les persones treballadores puguin fer-se càrrec de les persones dependents que abans tenien el suport de centres de dia i d'altres alternatives.
- És urgent protegir les dones que es troben en risc per una situació de violència masclista.
- Reivindiquem prestacions per a les treballadores i treballadors de la llar. Exigim la ratificació del Conveni 189, ara.
- Cal una flexibilització urgent dels procediments de regularització de les persones immigrades, permetent així el seu accés a prestacions socials i a ofertes de treball.
- El govern ha de reprendre els acords del Pacte Nacional per la Indústria.

- Ara més que mai, cal derogar la reforma laboral perquè la fi de la precarització és una necessitat bàsica.

Durant tot el temps que faci falta caldrà mantenir una actitud de disciplina cívica, complint les recomanacions per al manteniment de la salut. És el moment de limitar els horaris comercials i la racionalització de la mobilitat. És el moment de la responsabilitat, el lideratge i l'exemplaritat pública.

CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya volem posar la responsabilitat que tenim com a agents socials al servei de la ciutadania i el país en un moment excepcional. Volem començar a establir les bases per construir un futur per a les persones, posant al centre el treball digne com a resposta per sortir de la crisi.

Esperem que el Govern de la Generalitat i les patronals més representatives entenguin també la necessitat de l'acord i el compromís solidari en una crisi que afectarà a tothom.

Cal sostenir les persones i orientar l'economia, no per tornar on érem sinó per posar en primer lloc el benestar de les persones, la democràcia econòmica, la igualtat d'oportunitats i la robustesa dels serveis públics que són clau per aconseguir societats inclusives i participatives. Ens posem al costat dels sindicats d'arreu del món per treballar conjuntament. Aquest és un sol món. La solidaritat és l'instrument de la classe treballadora per alliberar-se de l'explotació i alhora és una manera de viure i d'actuar.

Les treballadores i els treballadors del món estem patint els mateixos mals, sostenim la salut i la vida amb el nostre esforç arreu, també hem de ser protagonistes de les solucions. No volem pagar de nou la factura de la crisi econòmica. Ningú no pot quedar enrere.

Visca la unitat de la classe treballadora!

Visca el Primer de Maig!

1 de maig 2020 SALUT, TREBALL I JUSTÍCIA SOCIAL. LA PRIORITAT ÉS LA VIDA

